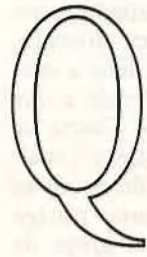

El GAL francès

Quan el creues, passejant pels carrers de París, Constantin Melnik té l'aspecte d'un jubilat plàcid com molts altres. Però les apereces enganyen. Encara que no ho sembli, aquest home, educat i elegant, amb ulleres graduades estil professor de literatura i mirada inquisidora, ha estat durant molt temps un temible cap d'espies i també el màxim responsable d'un eficaç i secret equip d'experts en tota mena d'assassinats. Constantin Melnik va passar tres anys i tres mesos –de gener 1959 a abril 1962– coordinant per compte del general De Gaulle els serveis secrets francesos que lluitaven contra el Front d'Alliberament Nacional (FLN) algerià. Ara acaba de publicar a França un llibre anomenat *La mort era la seva missió* on explica per primera vegada amb detall les operacions de l'anomenat "Servei Acció" de l'SDECE (Service de Documentation Extérieure et de Contre-espionnage) per localitzar i eliminar físicament els dirigents de l'FLN escampats per Europa i els traficants d'armes –la majoria eren antics nazis– que proveïen aquesta formació política de material. Durant l'any 1960, els agents francesos del Service Action van assassinar 135 persones.

Però l'aparició del llibre de Constantin Melnik, ha donat peu perquè el diari *El País* aprofités l'ocasió per publicar un parell de cròniques titulades tendenciosament "Quan França tenia un GAL" i "Un GAL francès va assassinar almenys sis persones a Alemanya". La intencionalitat era molt clara. Es tractava de buscar un paral·lelisme amb el nostre GAL autòcton i s'argumentava que coses semblants al que havia passat aquí també es feien fora. Tot agafat pels pèls.

Constantin Melnik, en el seu llibre ho explica la mar de bé. Les "operacions homo" de l'SDECE –que és com es denominaven els assassinats dels membres de l'aparell militar de l'FLN– les decidia un comitè de tres persones que es reunia regularment a Matignon, la residència del primer ministre francès. Hi havia Jacques Foccart, que representava De Gaulle, el primer ministre

Michel Debre, i el mateix Melnik, que feia d'intermediari entre el poder polític i els serveis secrets.

Després, la llista de persones a eliminar –que De Gaulle havia exigit que fossin només ciutadans estrangers– era transmesa al general Paul Grossin, cap de l'SDECE en el període 1963-74 i que Melnik, en el seu llibre denomina com "general Valois". Les operacions, finalment, eren realitzades pel coronel Roussillat –cap del Service Action i anomenat "Martineau" en el text– i els seus homes de l'XI Regiment de Xoc, entre ells el capità Jacques Zham, deportat a Auschwitz en 1944 pels nazis, combatent amb la Legió a Indo-xina i que apareix com "capità Pierre Berg".

La majoria d'oficials del Service Action de l'SDECE eren antics resistents antinazis, veterans de les guerres d'Indo-xina i Algèria. Tenien historials brillants, a cap d'ells li agradava prémer el gallet perquè sí, i tots estaven molt armats moralment per realitzar les seves missions. Eren, en definitiva, professionals disciplinats que van realitzar la seva feina de la forma més despassionada i eficaç possible. Res a veure amb la colla de mercenaris de tercera, ultradretans de tots colors i púrria de la pitjor categoria que van omplir les files dels "GAL made in Spain". Els oficials de l'SDECE francès van actuar

contra els terroristes de l'FLN en el marc d'una veritable guerra colonial. I sempre van evitar, per exemple, perseguir els membres de l'OAS (Organització de l'Exèrcit Secret), que deien era tasca de la Policia. Els dels GAL eren pistolers contractats a tant la peça, que tant els hi donava un militant d'ETA com el veí del 5è 2a. Per això, comparar les operacions de l'SDECE amb els crims del GAL em sembla poc seriós. O millor dir, escandalós.

XAVIER VINADER

"Comparar les operacions de l'SDECE amb els crims dels GAL em sembla poc seriós. O, millor dit, escandalós."